

בשולי
ידיעות אחרונות

מי יהיה שר האוצר

גם הנאמנים מבין חבריו ומקורביו של אבי רהם הירשון, שר האוצר הנחקר והמוש׳ עה־טעם־עצמו, לא מאמינים שיזלכ לשוב לכהונה שעוב. סביר להניח שיומלין להעמירו לדין ושההמלצה תגרוו שניג של סחבת משפ׳ טיח, החל מלבוטיה הפומביים של הפרקליטות ועד חריצת הדין הסופית, אם וכאשר תהיה. הדרך מחשד משטרתני ועד לריצוי גור הדין עשויה לקחת שנים ולהרוס עד היסוד את חייו של כל נחשד, בלי קשר לחומרת מעשיו ואפילו בלי קשר לשאלה האם, בסופו של דבר, ייצמצו האיש או האישה אשמים או זכאים.

אך לא רק בשל מימיה הזמן המשפטי לא יזכל הירשון לשוב לאוצר: בין כה ובח נש׳ חקה דמותו כמדינאי והוא היה ללעג ולקלס בעיני רובו הציבור. האיש הלבני והאפור, שלא התאים למלכתחילה לתפקיד היתובעני והכוחני ני של שר האוצר וזכה בו לא בגלל הכישורים (אלא בגלל הקשרים) קשר אישי הרוק עם אול׳ מרט) בראה עתה כסמל לפוליטיקאי חסר יוקר, עקלקל וקומבינטור. איש עם דימוי כזה כבר לא יישב על כיסאו של שר האוצר.

אם לא הירשון, אז מיג נודקס לאוויר ול׳ שיה תשקוטני שמות של מנכ׳לים מהמג׳ זר העסקי, פקידני אוצר בכירים בעבר הקרוב והרחוק ופרופסורים לכלכלה. כל אחד מהם יכול היה להיות שר אוצר מצוינן אישים מה־קטגוריה של אילי הורביץ, שלמה נחמה, אריה מינטקביץ׳ ואהרון פוגל היו משרדגית את תיק האוצר ומעניקים לו מימדי איכותני. הרש׳ אך מולך כוז אינו מעש׳ בודע הקריטי העי׳ כשווי בפוליטיקה הישראלית. ממשלתו של אהוד אולמרט סובלת ממחסור חמור בת׳ מיכה ציבורית אודותי: רוב העם עומד עם שונו עצר ביד וממתין בקוצר רוח לתום יומי כהונתה. לא תימצא לכן אישיות חרוץ־פולי׳ טיח בעלת משקל סגולי שת׳אות להצט׳ ראש הממשלה כוז, קל וחומר כמיוני אישי של רש הממשלה.

בלית ברירה עולים לראש רשימת המוע׳ מדים לאוצר שני פוליטיקאים מ״קדימה״ – חיים מיזן ומיאר שטרית. כאשר למיזן, הפ׳ סלים אותו ספציפית לתפקיד שר האוצר הם בדיוק אותם האנשים (בציבוריות ובתקשורת) שדחפו לנמת את הירדושן לאוצר: לפיכך עצי תם פסולה מראש. אם רמוזן יכול להיות שר, הוא יכול להיות כל שר, במיוחד שר אוצר. אך לנוי כח ולמרת פסק הדין בענייננו, השיבה של רמוזן להנהגת המדינה תוכל להתמש רק אחרי הבי׳ חזירת הבאות, אם וכאשר יתמודד באחת הרי׳ שימות יזכה מחדש באמון הבחורים.

שר השיכון מיאר שטרית הוא המוע׳ מד המועדע של המגזר העסקי: רעותיו הכל׳ חיים מיזן ומיאר שטרית. כאשר למיזן, הפ׳ סלים אותו ספציפית לתפקיד שר האוצר הם בדיוק אותם האנשים (בציבוריות ובתקשורת) שדחפו לנמת את הירדושן לאוצר: לפיכך עצי תם פסולה מראש. אם רמוזן יכול להיות שר, הוא יכול להיות כל שר, במיוחד שר אוצר. אך לנוי כח ולמרת פסק הדין בענייננו, השיבה של רמוזן להנהגת המדינה תוכל להתמש רק אחרי הבי׳ חזירת הבאות, אם וכאשר יתמודד באחת הרי׳ שימות יזכה מחדש באמון הבחורים.

שר השיכון מיאר שטרית הוא המוע׳ מד המועדע של המגזר העסקי: רעותיו הכל׳ חיים מיזן ומיאר שטרית. כאשר למיזן, הפ׳ סלים אותו ספציפית לתפקיד שר האוצר הם בדיוק אותם האנשים (בציבוריות ובתקשורת) שדחפו לנמת את הירדושן לאוצר: לפיכך עצי תם פסולה מראש. אם רמוזן יכול להיות שר, הוא יכול להיות כל שר, במיוחד שר אוצר. אך לנוי כח ולמרת פסק הדין בענייננו, השיבה של רמוזן להנהגת המדינה תוכל להתמש רק אחרי הבי׳ חזירת הבאות, אם וכאשר יתמודד באחת הרי׳ שימות יזכה מחדש באמון הבחורים.

סור פלוצקר

יום שני, 17 באייר תשס״ז – 7.5.2007 | **ידיעות אחרונות**

דענות אחרונות

נחום ברנע • נצח שמעון לא ישקר

ראש הממשלה הבא

נימוק שני, פחות מדובר, הוא הרקורד של פרס בהתמודדות עם השאלות הביטחוניות שמעסיקות ראשי ממשלה. חברי ועדת וינוגרד התרשמו עמו קות מניסיונו הארוך של פרס. הם מציינים במיוחד את השאלה שהציג פרס לרמטכ׳ל בישיבת הממשלה מ־12 ביולי, הישיבה שבה הוחלט לתקוף את לבנון. ״צריך לחשוב שני צעדים קדימה״, אמר פרס. ״נאמר שאנחנו נעשה את זה, הם יגיבו, מה אחר־כך?״

את ההערה הלכיכך מתבקשת הוואת העיר פרס לאחר שטיילפן מהודיר לאחור ברק ושאל אותו מה הוא היה שואל בישיבת הממשלה. כל הכבוד לפרס על שטיילפן, כל הכבוד לברק על שידע לתבוע לעי צמו את הקורדי של המצאת השאלה. אבל לאחרי ששאל את השאלה וקיבל מהרמט׳ כ״ל, ע׳ליפ הרו״ח, תשובה שתצנית ומטופשת, פרס הצביע בעה. העדות שנתן לוועדה לאחר המלחמה היא ניסיון גואל להחזיק את המקל בשני קצותיו: גם להיות חכם לאחר־מעשה, וגם לגלות לויאליות לראש הממשלה. מי שרוצה ימצא בו גם קלישאות מבוכות שמעידות על בורותו של פרס לגבי הב׳ עיות הצבאיות שהתגלו במלחמה. ״חשבת שצה״ל יכול להיות עניין יחס. כאשר בן־גוריון היה בן 50 כינו אותו עורויו ״הוקן״. מצד שני, קונרד אדנאואר כיהן כראש ממשלת מערב־גרמניה עד גיל 87. תנו לפרס שלוש שנים בראשות הממשלה, ומדינת יש׳ ראל תיכנס לספר השיאים של גינס.

הקסם מרשים עוד יותר כאשר מביאים בחש׳ בון את כל הנימוקים נגד בחירתו של פרס. הנימוק הראשון, המובן מאליו, הוא הגיל. 84 הוא גיל בעייתני להתחיל בו קרצניה נשיאותית בת 7 שנים, אבל לרי כיו על הכשרות הנדרשת מראש ממשלה. אבל גיל יכול להיות עניין יחס. כאשר בן־גוריון היה בן 50 כינו אותו עורויו ״הוקן״. מצד שני, קונרד אדנאואר כיהן כראש ממשלת מערב־גרמניה עד גיל 87. תנו לפרס שלוש שנים בראשות הממשלה, ומדינת יש׳ ראל תיכנס לספר השיאים של גינס.

ישראלים 2007 ||| אלדד רפאלי

שינוי חברתי. קטי מירקין, בת 19 וחצי מתל כביה תל־אביב, משרתת בשירות לאומי כמנטורית במסגרת תוכנית של אשלים־יוני ישראל, המכשירה נערות ש״היו שם״ ונחלצו, לעזור לנערות שנמצאות במצבי מצוקה חזמים. קטי, שעלתה ארצה מאוקראינה ב־2001 בטרם מלאו לה 14, עברה חבלי קליטה קשים. קטי: ״הוריים, שנאלצו לעבוד כדי להיקלט, לא היו נכמטס בבית. שלחו אותי לבית־הספר כי לא היה אולפן והיה לי ממש קשה. אם לא הייתי בתוכנית המנטורינג אני ממש לא יודעת איפה הייתי היום...״

ידיעות אחרונות | יום שני, 17 באייר תשס״ז – 7.5.2007

אריאל רובינשטיין • הסטודנטים צודקים

דו״ח ועדת וינוגרד השלישית

יש חשש סביר שוועדת וינוגרד השלישית תקום מהר מהמצופה ותעסוק במשבר ״בריתח המוחות״ בישראל. ביטוי נוקב לבעיה נמצא במסמך האג׳נדה הכלכלית חברתית, שאומץ לאחריונה על ידי ראש הממשלה, ושם נאמר: ״ההון היחסי היחיד של מדינת ישראל מאו הקמתה, קרי קיום הון אנושי מעולה, הולך ושחק״. להערכתה זו מנטרפים ראשי האוניבר׳ טים בקאנה, פרס נתפס לבהלה. חלק גדול מהישיגי המבצע ידר לטמיון.

הנימוק השלישי נגד מינויו הוא שפרס נמצא בש׳ לב הציני של הקריירה שלו, שלב קוהלת. הוא בו לכל דבר, לבד מלעצמו. זאת מתוכנת טובה להישרדות בפוליטיקה, אבל את השיקום הנדרש לאחר כשלי המלחמה היא לא תביא.

אי־אפשר שלא להתפעל מהתיאבון של פרס. אין תפקיד שהוא לא חושק בו, אין כבוד שהוא למטה מכבודו. לפני 26 שנים הודרו עוזרו של פרס להכריז עליו כ־The next prime minister ראש־הממשלה הבא. מאז ולתמיד, פרס הוא ראש הממשלה הבא. ■

הוועדה תוכיח לכל מי ששכח, שצעירי ישראל משלמים מס כבד לחברה ברמות שנתיים־שלוש ויותר של שירות צבאי ללא תמורה. אחרי מליצות על ״קבלת הפנים הממה שבה על החברה לקדם צעי רים יקרים אלו״, הרו״ח יכלול המלצות ברבר חבילת הטבות שתכוון לאוכלוסייה זו. הוועדה תיאקל לת׳ נצל על הכבדת הנטל המוטל על אזרחים בעלי אמצ׳ עים מבוגרים יותר, תוכיח להם שגם הם היו פעם צעי רים, שלפני שנות דור למרו באוניברסיטאות בשכר לימוד זעום, ותעמוד על הקנהדה שמי שקיבל היום יותר הוא שיממן את הרוז הבא.

רו״ח הוועדה יכלול המלצות מפורטות. אני יכול להעלות על הדעת שהוועדה תציע הנחות מפליי גות במס הכנסה, הנחות שיינתנו לאוכלוסייה הצ׳ עדה בישראל במחיר העלאת מס מתונה לאוכלוסייה הצ׳ האחרת. אפשר לנחש שיהיה שם פרק שימליע על תנות הלוואות ומשכנתאות נדיבות, שתחלקן ייפדו

ירזן לונדון • תואר אקדמי

מהו המחיר הראוי

דיקנית הסטודנטים של מכון אם.אי.טי נתפסה במעשה אסתרגיה. היא התחררה בתואר דוקטור ול׳ פני שבועיים התגלה שאפילו בתואר ראשון לא עור טרה. עד או נחשבה לבת סמכא בעיניני מיון סטוד׳ נטים והורכתם, ואף כתבה ספר שבו יעצה לצעירים כיצד להתמודד עם קשיי הכניסה לאוניברסיטאות. אותה העצות החשובות שהשיאה: ״הקפידו על יוש׳ רתכם״. כאשר נלכדה, הסבירה שהסתבכה בסכר בעיתוני ארה״ב, מפני שהמכון הטכנולוגי שבו עבי הד תוכלת האומלה הוא אחד החשובים בעולם.

הצד המעניין בספור התרמית הוא שהאשימה היטיבה למלא את תפקידה והתמידה בו שנים אחי דות. יוצא מזה כי התואר האקדמי, תנאי אחת מודרדות על משרתה הרמה, כלל אינו נחוץ למי לוי התפקיד כהלכה. היא הערימה על השיטה, אבל השיטה גם היא רמאית, מפני שהדרישה לתואר אקדמי הייתה הכבדה מיותרת.

אין זו מקרה יוצא דופן: רבות מהמשרות הש׳ מורות רק לאקדמאים אינן נשכרות מהידע הנקנה

באקדמיה. תכופות, הדרישה לדיפלומה אינה אלא אמצעי המקל על נוטני העבודה לסנן את רושי העבודה. מבידת יעילות דומה אפשר לסננם עפ״י סוג דמם או אורך תנוכי אוניגים. יתרון התואר האקדמי כמפתן שיש לעוברו לצורך קבלת מש׳ רה נכבדת הוא במראית העין על אובייקטיביות וביוקרה המופרזת המואצלת על ההשכלה הפור׳ מלית. היוקרה פועלת כמשובו: היא מעניקה לבעי ליה אשראי, המקדם אותם על פני פחותי היוקרה ומכזה אותם בעור יוקרה.

הו לא אמור שהשכלה אקדמאית אינה תוכנית למילוי תפקידים רבים. כמעט אי אפשר לרכוש השכלה מבדעי הטבע ובמדעים המרוויקים מבלי להתנסות במעבדות ולהסתייע במורים, אבל לא כך הרבר באשר למרעי החברה והרות. בתחומים אלה יכול אדם לצבור ידע לא פחות עשיר מזה המוענק לתלמידי התואר הראשון, גם אם לא יציג את כף רגלו בתחומי הקמפוס. כ־75% מכלל הס׳ טודנטים בישראל מסתפקים בתואר ראשון, יותר ממחציתם לומדים בממלקות למדעי החברה והרוח, וכאשר ייקלטו בשוק העבודה יעשו שימוש רק באיירות מתפרפרות גן הידע שצברו. טיב ההכש׳ רה במקום העבודה, האינטיגנציה הטבעית, הני סיון ותכונות האופי ישפיעו על מידת הצלחתם של רוב בוגרי האוניברסיטאות והמכללות יותר מאשר שלוש או ארבע שנות דרדשו במסדרונות האוניבי רסיטה וריציה על מרשאותיה.

כמוכן שהנכנת לעיל לא ידבר ללבם של הסטור דנטים השוכתים. הם באנקים על עתידם בשוק עברי הנה, המככר את בעלי הדיפלומות ומעניק להם טובות הנהגה רבות, ואנשים אינם נוטים לפתוח את אוניגים בפני נימוקים המסכנים את יתרונם. טובות ההנהג שנתן מדובר במסגרות הן בגובהה היחסי של הכנסת תם העתידית והן בכנסי יוקרה ומעמד חברתי שבהם תזכה אותם החברה. עבור היתרונות האלה יש לש׳ מס, ואף כי קביעת גת המחיר היא אתגר מטובן, אין לפע שגובהו צריך להיקבע ביוקה לתשואה שהסטור דנטים עתידים לקבל בעבור הראשונת. ■

נח קליגר • ניצולי השואה

בהולנד הייאוש יותר נוח

ישם) והן לכ־1,500 החיים בישראל פגשתי בימים אלה את באר רלוס, המוכרי הראשון של שגירות הולנ׳ נד בישראל, ואת רו״ה פולק, המנהלת בירושלים את ״לשכת המידע של הולנד״, שהביעה בפניי את תדהמי תם מעצם העובדה שיש בישראל רבבות ניצולים נז קקים שאינם מקבלים את הסיוע הדרוש להם.

הולנד, תברכה, תקקה כבר לפני שנים רבות חוק המ סדיד את הסיוע לנזוקים שסבלו מרדיפות כאשר חיו בהולנד תחת השלטון הגרמני. לדברי פולק, בשנת 2006 שולמו כ־15.5 מיליון יורו לנזוקים ממוצא הולנדי ביש ראל, ובסיה׳ כ־שולם במסגרת החוק סכום של כ־350 מיי ליון יורו. ברור שגם הולנד קבעה קריטריונים ביחס לוי כאת הולגוה הסכום המשולם, אבל ברור לא פחות ש׳ לה שבצמת זקוקים לסיוע – אכן מקבלים אותה.

ואני שואל: מדוע יכולה הולנד לראוג לניצולים ישראל אינה יכולה לעשות כן? פשוט חרפה ובושה. וגם כאב גדול. ■

24 שעות | 5

מכתבים

תמה הדממה

אני הרוב הדימם. נשוי עם שני ילדים, כלב ומשכנתא, קצין טכנולוגי במילואים, גר בפריפריה, אבל עובד במרכז, בהיי־טק. מרבה בשחית על ״המצב״ בסלון שלי ושל אחרים, אבל לא משוך או מעורב פוליטיח. את רוב זמני אני מבלה בעבודה קשה, ואת מעט הזמן הפנוי אני משתדל להפוך לזמן איכות עם המשפחה. אין לי זמן להפגנות.

ובכל זאת, ביום השמישי האחרון התייצבתי בכיכר. באתי ללשם כדי לר מר למנהיגינו בממשלה ולעמדה בראשה שתמה הרממה. שיש גבול לספנים, ולזולזל, לחוסר הבושה, לחוצפה. שא תחנו רואים, שומעים ושופטים אותם בכל צער, והפעם הם עכזר את הגבול. לא ציפיתי שההתייצבות שלי בכיכר תשפיע על המנהיגים. הם הרי מכירים אתה, ואננו, אנשי הרוב הדימם, יודעים שגם גל המחאה הנכוחי יעכר מוריהם.

התייצבתי בכיכר גם כדי להגיד לנב׳ חריני בכנסת שתמה הרממה. באתי ללשם כדי לזמד להם שלא מעניין אותנו מה השיקולים הפוליטיים המידיים שלהם, ואת נוח להם או לא לבלת לבחירת כמות. בעת ההוכיזי בהם שברים נכוח, לבצע את רצון הרוב, שלשם כך נבחרו, ושחיעודי קשב מצד ההנהגה וזוי תוכי תם לא ציפיתי שההתייצבות שלי ככרי תם לתשפיע עליהם. גם הם מכירים את הרוב הדימם. למה לקחת סיכון פוליטי

אני כותב מילים אלה בעיקר כדי להניד לחבריני ברוב הדימם שתמה הדי ממה. שאם ההפגנה הזו תהיה צעד הית מחאה היחיד – לא יהיה שניו. השיחת הסלון שלנו לא נשקעות בירושלים, ושאם לא נראה למנהיגינו ולנבחרינו שהרוב כבר לא דומם, שחרוב רועש, הרוב כועס והרוב דרוש, או כאילו לא קרה דבר. עלינו מטלת חובת ההוכחה שתמה הרממה.

חן לזין, בנימינה

השיחה

נחום ברנע (״ידיעות אחרונות״ 4.5) שואל מדוע התנועה המערכת השלי־טובית ומכיל המוחות בירו הדייטק? ברנעו: ״יש מבלעתי תשעשיתית, בכך ריית עתידיים, בהר חוצבים ובהרצליה פיתוח, יש יתור חומר אפור משיש בכל כינוס פוליטי״.

התשובה פשוטה: המערכת השלטונית שלנו התסאנה בשל שיטת הבחירות ודי ממשלה השיתה המששת שלנו הצטיאה שם עד לכנסת. לכן, מיטב צעירינו פונים להיי־טק, לאקדמיה, לעסקים, ורק לא פוליטיקה, הממששת כנסנת המעבידה רה את הציבורית מחזיקה את העריית. את המסגנת הוואת ניתן לסלק על ידי שינוי שיטת הבחירות, שתאגרת את הטובים ביותר לעשות קריירה פוליטית. הם יתייצבו ישירות לפני בחריהם, וכדי לכות שוב באמונם יהיו חודרי מוטיב־לב לקיים את הבטחותיהם, וכך נצא כולנו נשכרים.

בעולם קיימות לא מעט דמוקרטיות, אין צורך להמצאיה את הגלגל. יש לבחור את השיטה הטובה ביותר ולהתאימה למישראל. כמוכן שהגל תלוי בחקיקה. עד שלא תוקם המפלגת החזרות על הגלה לשנת את השיטה ואף תקיים ראל, ובסיה׳ כ־שולם במסגרת החוק סכום של כ־350 מיי ליון יורו. ברור שגם הולנד קבעה קריטריונים ביחס לוי כאת הולגוה הסכום המשולם, אבל ברור לא פחות ש׳ לה שבצמת זקוקים לסיוע – אכן מקבלים אותה.

גורי גורנסון, ירושלים

נחומת למתנבים (ג.ת 150 מילה); ידיעות אחרונות, ת.ד. 109 ת״א 079-6082546 letters@yedioth.co.il נא לשון עי מלא. נחומת ומספר טלפון